

**Belgijos Karalystės 2005 m. kovo 26 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Belgijos Karalystės, atstovaujamos advokatų Jean-Pierre Buyle ir Christophe Steyaert, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2005 m. sausio 19 d. Komisijos sprendimą tiek, kiek juo pripažįstama, kad „seniems ESF reikalavimams“ nesuėjo senatis ir, jei reikia, tiek, kiek juo pripažįstama, kad dėl šių reikalavimų remiantis Reglamento Nr. 2342/2002/EB 86 straipsniu skaičiuojami delspinigiai.
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nuo 1987 m. iki 1992 m. Komisija reikalavo iš ieškovės gražinti tam tikras iš Europos socialinio fondo (ESF) skirtas ir Komisijos tiesiogiai įvairioms Belgijos institucijoms, veikiančioms kaip rengėjai, pervestas, tačiau nepanaudotas pagal su ESF susijusius teisės aktus sumas.

2004 m. Komisija tam tikroms ieškovės pagal senus reikalavimus mokėtinoms sumoms padengti įskaitė ieškovės reikalavimus Komisijai. Po šių įskaitymų ieškovė Komisijai nusiuntė kelis raštus, į kuriuos Komisija atsakė priimdama ginčijamą sprendimą, kuriame, priešingai ieškovės tvirtinimams, nurodė, kad seniems reikalavimams nėra suėjęs senaties terminas.

Grįsdama savo ieškinį, ieškovė teigia, kad nagrinėjamų reikalavimų senaties terminas suėjo vadovaujantis Reglamento Nr. 2988/95/EB 3.1 straipsniu arba, subsidiariai, vadovaujantis šiuo atveju pagal Reglamento Nr. 2988/95/EB 2.4 straipsnį taikytinomis Belgijos teisės nuostatomis.

Ieškovė taip pat ginčija Komisijos reikalaujamus delspinigius. Ieškovės nuomone, šiuo atveju taikytini specialūs teisės aktai, t. y. Reglamentas Nr. 1865/90/EEB ir Reglamentas Nr. 448/2001/EB, nukrypstantys nuo Komisijos delspinigių reikalavimui pagrįsti nurodyto Reglamento Nr. 2342/2002/EB 86 straipsnio. Ieškovė teigia, kad šie specialūs teisės aktai nenumato delspi-

nigių dėl ESF veiklos iki 1990 m. liepos 6 d. ir todėl Komisija negali reikalauti delspinigių pagal šiuos reikalavimus.

**Franco Campoli 2005 m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 29 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Franco Campoli, gyvenančio Londone, atstovaujamo advokatų Stéphane Rodrigues ir Alice Jaume, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. gruodžio 13 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti ieškovo skundą, pateiktą pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, ir šiame skunde ginčijamą Paskyrimų tarnybos sprendimą, kuris nuo 2004 m. gegužės 1 d. pakeitė korekcinį koeficientą, išmoką šeimai ir vienkartinę mokymosi pašalpos išmoką, taikomus ieškovo pensijai, bei ieškovo atlyginimo lapelius, kadangi jais taikomas šis sprendimas nuo 2004 m. gegužės mėn.;
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovas šioje byloje iš esmės prašo taikyti atgaline data nuo 2004 m. gegužės 1 d. korekcinį koeficientą, taikytą jo pensijai iki 2004 m. gegužės 1 d.

Šiuo atžvilgiu primenama, kad pereinant nuo buvusios prie naujos korekcinio koeficiento schemos, padarius Tarnybos nuostatų sistemos, reglamentuojančios Europos viešąją tarnybą, pakeitimus, Tarnybos nuostatų XIII priedo 20 straipsnio 2 dalyje numatytas penkerių metų pereinamasis laikotarpis nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2009 m. gegužės 1 d., per kurį korekcinis koeficientas yra palaipsniui mažinamas.

Grįsdamas savo ieškinį ieškovas daugiausia prieštarauja dėl priimtumo pagal EB sutarties 241 straipsnį, motyvuodamas, kad šiuo atveju Tarnybos nuostatų XIII priedo 20 straipsnio taikymas yra neteisėtas.

Šiuo atžvilgiu jis nurodo:

- jo teisėtų lūkesčių pažeidimą, atsižvelgiant į administracijos tikinimą, kad nauji Tarnybos nuostatai nedarys jokios neigiamos įtakos jo padėčiai,
- vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principų pažeidimą, atsižvelgiant į nustatytą skirstymą pagal dirbančių ir išėjusių į pensiją pareigūnų gyvenamąją vietą,
- jo įgytų teisių pažeidimą, atsižvelgiant į jo pagrindinių darbo sąlygų pakeitimus, į kuriuos buvo atsižvelgta jo išėjimo į pensiją dieną,
- gero administravimo principo pažeidimą.

EARL Salvat Père et Fils ir kitų ieškovų 2005 m. kovo 30 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. kovo 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas EARL Salvat Père et Fils, kurios buveinė yra Saint-Paul de Fenouillet (Prancūzija), *Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées*, kurios buveinė yra Perpignan (Prancūzija), ir *Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine*, kurios buveinė yra Paryžiuje, atstovaujimų advokatų Hugues Calvet ir Oliver Billard, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2005 m. sausio 19 d. Komisijos sprendimo dėl „Plan Rivesaltes“ ir Prancūzijos nustatytų mokesčių nepriskirtinų rinkliavų CIVDN 1.1 ir 1.3 straipsnius.
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamame sprendime Komisija pripažino, kad už hektarą mokamos nustatytos išmokos už žemės atskyrimą, finansuojamos iš profesinių įmokų pagal „Plan Rivesaltes“ ir profesinėmis įmokomis finansuojamos reklaminės akcijos ir „Rivesaltes“, „Grand Rousillon“, „Muscat de Rivesaltes“ ir „Banyuls“ kilmės vietos nuorodų registrai buvo valstybės pagalba EB sutarties 87 straipsnio prasme.

Ieškovai prašo panaikinti šį sprendimą, tvirtindami, kad, pirma, pažeidžiant EB sutarties 253 straipsnį jis nėra pakankamai motyvuotas, ir todėl ieškovai negali suprasti priežasčių, paskatinsusių Komisiją manyti, kad nagrinėjamu atveju egzistuoja Teisingumo Teismo praktikos nustatyti kriterijai valstybės pagalbai nustatyti. Be to, ieškovai teigia, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant EB sutarties 87 straipsnį, kadangi Komisija neįrodė, kad nagrinėjamos priemonės buvo finansuotos nacionalinėms valdžios institucijoms priklausančiomis mokėjimo priemonėmis ar kad profesinės įmokos, skirtos reklaminėms akcijoms ir kilmės vietos nuorodų registrų veiklai finansuoti, yra priskirtinos valstybei.

Gruppo LA PERLA S.p.A. 2005 m. balandžio 1 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: italų)

2005 m. balandžio 1 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Gruppo LA PERLA S.p.A., atstovaujamos ir padedamos advokatų Renzo Maria Morresi ir Alberto Dal Ferro ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Cielo Brands Gestão e Investimentos Lda buvo kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- visiškai panaikinti ginčijamą sprendimą, paliekant galioti Apeliacinės tarybos sprendimą ir bet kuriuo atveju paskelbti ginčijamą prekių ženklą negaliojančiu;
- priteisti iš Cielo Brands-Gestão e Investimentos Lda visas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas nagrinėjant ieškinį dvejose Vidaus rinkos derinimo tarnybos (VRDT) instancijose.